

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

**Retningslinjer for ikke-finansiell rapportering
(metode til rapportering af ikke-finansielle oplysninger)**

(2017/C 215/01)

Indholdsfortegnelse

	<i>Side</i>
1. Indledning	1
2. Formål	4
3. Nøgleprincipper	5
3.1. Offentliggørelse af væsentlige oplysninger	5
3.2. Retvisende, afbalanceret og forståelig	7
3.3. Omfattende, men koncise	7
3.4. Strategisk og fremadskuende	8
3.5. Interessentorienteret	9
3.6. Konsekvent og sammenhængende	9
4. Indhold	9
4.1. Forretningsmodel	10
4.2. Politikker og due diligence-procedurer	10
4.3. Resultat	12
4.4. Væsentligste risici og håndteringen heraf	12
4.5. Nøgleresultatindikatorer	13
4.6. Tematiske aspekter	14
5. Rapporteringsrammer	19
6. Oplysninger om mangfoldighed i bestyrelsen	19

1. INDLEDNING

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU ⁽¹⁾ om offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner (herefter »direktivet«) trådte i kraft den 6. december 2014. Dette direktiv ændrer direktiv 2013/34/EU ⁽²⁾ om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer. De berørte virksomheder skal anvende direktivet fra 2018 for så vidt angår oplysninger vedrørende regnskabsåret 2017.

⁽¹⁾ EUT L 330 af 15.11.2014, s. 1

⁽²⁾ EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19.

Større gennemsnitlighed forventes at gøre virksomhederne⁽¹⁾ mere modstandsdygtige og få dem til at klare sig bedre i både finansiell og ikke-finansiell henseende. Over tid vil dette føre til mere robust vækst og beskæftigelse og øget tillid blandt interessenterne, herunder investorer og forbrugere. Gennemsnitlig virksomhedsledelse er også i overensstemmelse med mere langsigtede investeringer.

Kravene til offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger gælder for visse store virksomheder med mere end 500 ansatte, da omkostningerne ved at forpligte små og mellemstore virksomheder til at anvende dem kunne overstige fordelene. Denne tilgang begrænser den administrative byrde til et minimum. Virksomhederne har pligt til at fremlægge relevante, hensigtsmæssige oplysninger, der er nødvendige for at forstå deres udvikling, resultat, situation og deres aktiviteter påvirkning, snarere end en udtømmende, detaljeret rapport. Endvidere kan offentliggørelsen finde sted på koncernniveau, frem for at hvert enkelt datterselskab i en koncern skal gøre det. Direktivet giver også virksomhederne betydelig fleksibilitet til at offentliggøre relevante oplysninger på den måde, som de finder mest hensigtsmæssig, herunder i en særskilt rapport. Virksomhederne kan henholde sig til nationale, EU-baserede eller internationale rammer.

Passende offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger er afgørende for, at der kan sikres bæredygtig finansiering. Europa-Kommissionen besluttede den 28. oktober 2016 at nedsætte en ekspertgruppe på højt plan vedrørende bæredygtig finansiering. Dette bygger på Kommissionens mål om at udvikle en overordnet og sammenhængende EU-strategi for bæredygtig finansiering som led i kapitalmarkedsunionen. Gruppen forventes at forelægge Kommissionen et sæt politiske anbefalinger inden udgangen af 2017.

FN's mål for bæredygtig udvikling og Parisaftalen

Som reaktion på den globale dagsorden for 2030, der blev vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling i september 2015, offentliggjorde Kommissionen den 22. november 2016 sin meddelelse om »Næste skridt hen imod en bæredygtig europæisk fremtid«⁽²⁾. De offentliggørelseskrav, der følger af direktivet, yder et vigtigt bidrag til målene for bæredygtig udvikling, f.eks. mål 12 om at sikre bæredygtigt forbrug og bæredygtige produktionsformer⁽³⁾ og udviklingsmål 5 om at opnå ligestilling mellem kønnene og styrke kvinders og pigers rettigheder og muligheder⁽⁴⁾.

Disse krav bidrager også til gennemførelsen af klimaaftalen fra Paris. Navnlig større gennemsnitlighed forventes at føre til finansielle strømme, der er mere forenelige med en strategi for lave drivhusgasemissioner og en klimarobust udvikling.

Rådet for Finansiell Stabilitet

Efter anmodning fra G20-finansministrene og -centralbankcheferne nedsatte Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) i december 2015 en industristyrket taskforce, der skulle udarbejde anbefalinger om frivillig offentliggørelse af oplysninger om klimarelaterede finansielle risici. Den supplerer det arbejde, der udføres af G20-landenes studiegruppe vedrørende grøn finansiering.

Taskforcens arbejde er blevet fulgt nøje og tages så vidt muligt i betragtning i disse retningslinjer⁽⁵⁾. Generelt vedrører taskforcens anbefalinger områder, der allerede er identificeret i direktivet, såsom virksomhedsledelse, strategi samt risikostyring og -parametre.

De ikke-bindende retningslinjer

Artikel 2 i direktivet vedrører »vejledning om rapportering« og fastsætter, at »Kommissionen udarbejder ikke-bindende retningslinjer for metodologien for rapportering af ikke-finansielle oplysninger, herunder generelle og sektorbaserede ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer, med henblik på at fremme virksomhedernes relevante, hensigtsmæssige og sammenlignelige offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger. [...]«

I henhold til betragtning 17 i direktivet bør Kommissionen ved udarbejdelsen af de ikke-bindende retningslinjer »tage hensyn til eksisterende bedste praksis, den internationale udvikling og resultaterne af relaterede EU-initiativer.«

⁽¹⁾ I retningslinjerne anvendes udtrykket »virksomhed« af hensyn til læseligheden, når der henvises til den rapporterende »enhed«, hvad enten det er en enkelt »virksomhed« eller en »koncern« via dens modervirksomhed.

⁽²⁾ COM(2016) 739 final.

⁽³⁾ Mål 12.6: »Opmuntre virksomheder, især store og transnationale virksomheder, til at arbejde bæredygtigt og til at integrere oplysninger om bæredygtighed i deres rapporteringscyklus«.

⁽⁴⁾ Mål 5.5: »Kvinder skal sikres fuld og effektiv deltagelse og lige muligheder for lederskab på alle niveauer af beslutningstagning inden for politik, økonomi og det offentlige liv«.

⁽⁵⁾ Taskforcens endelige rapport forventes at blive forelagt på G20-topmødet den 7.-8. juli 2017.

Uanset dette kan virksomhederne vælge at anvende alment accepterede rapporteringsrammer af høj kvalitet, delvist eller i fuld overensstemmelse med reglerne. De kan henholde sig til nationale, EU-baserede eller internationale rammer, og i givet fald præcisere den eller de rammer, de anvender.

Kommissionen opfordrer virksomhederne til at benytte sig af fleksibiliteten i direktivet ved offentliggørelsen af ikke-finansielle oplysninger. Formålet med retningslinjerne er ikke at kvæle innovation i forbindelse med rapporteringspraksis.

Offentlig høring ⁽¹⁾

Kommissionen har gennemført omfattende offentlige høringer, herunder en bred, webbaseret offentlig høring. Høringsprocessen omfattede også samtaler med eksperter, workshopper med interessenter og en høring af ovennævnte ekspertgruppe på højt plan vedrørende bæredygtig finansiering.

Nationale, EU-baserede og internationale rammer

Ved udarbejdelsen af disse retningslinjer har Kommissionen gennemgået de nationale, EU-baserede og internationale rammer. Retningslinjerne er i høj grad resultatet af det lederskab og den viden, der findes i organisationerne bag disse rammer. Navnlig de principper og det indhold, der er beskrevet i dette dokument, bygger i vid udstrækning på rammer såsom:

- CDP (tidligere Carbon Disclosure Project)
- Climate Disclosure Standards Board
- OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder fra konfliktramte områder og højrisikoområder og tillæggene hertil
- Fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og de dertil knyttede sektorreferencedokumenter
- European Federation of Financial Analysts Societies' nøgleresultatindikatorer for kriterier inden for miljø, sociale forhold og god selskabsledelse (ESG), retningslinjer for integration af ESG i finansiell analyse og virksomhedsvurdering
- Global Reporting Initiative
- FAO-OECD's retningslinjer for ansvarlige landbrugsforsyningskæder
- Vejledning om den strategiske rapport fra Det Forenede Kongeriges Financial Reporting Council
- Retningslinjer for multinationale virksomheder fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD)
- Rapporteringsramme for vejledende principper vedrørende erhvervslivet og menneskerettigheder
- ISO 26000 fra Den Internationale Standardiseringsorganisation
- Den internationale ramme for integreret rapportering
- Modelvejledning for rapportering om ESG-oplysninger til investorer inden for rammerne af FN's initiativ vedrørende bæredygtige børser
- Protokollen om naturkapital

⁽¹⁾ Yderligere oplysninger om den offentlige høringsproces findes på http://ec.europa.eu/finance/company-reporting/non-financial_reporting/index_en.htm#related-documents.

- Vejledninger om produkters og organisationers miljøaftryk
- Sustainability Accounting Standards Board
- Bæredygtighedskodeks fra det tyske råd for bæredygtig udvikling
- ILO's trepartserklæring om principper for multinationale virksomheder og socialpolitik
- De Forenede Nationers Global Compact-initiativ
- FN's mål for bæredygtig udvikling, resolution af 25. september 2015 om ændring af vores samfund: 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling
- FN's vejledende principper for erhvervslivet og menneskerettigheder om gennemførelse af FN's »Protect, Respect and Remedy«-ramme.

Vigtigt

Dette dokument er udarbejdet i medfør af artikel 2 i direktiv 2014/95/EU med henblik på at hjælpe virksomhederne med at offentliggøre ikke-finansielle oplysninger på en relevant, hensigtsmæssig, sammenhængende og mere sammenlignelig måde. Denne meddelelse indeholder ikke-bindende retningslinjer og skaber ikke nye retlige forpligtelser. I det omfang denne meddelelse kan fortolke direktiv 2014/95/EU, foregriber Kommissionens holdning ikke en fortolkning af dette direktiv, som kan gives af Den Europæiske Unions Domstol. Virksomheder, der anvender disse retningslinjer, kan også henholde sig til internationale, EU-baserede eller nationale rammer. Dette dokument udgør ikke en teknisk standard, og hverken virksomheder, der udarbejder ikke-finansielle redegørelser, eller andre parter, uanset om de handler på vegne af en virksomhed, der udarbejder sådanne redegørelser, eller på anden vis, bør påberåbe sig, at ikke-finansielle redegørelser er i overensstemmelse med dette dokument.

2. FORMÅL

Formålet med disse retningslinjer er at hjælpe virksomheder med at offentliggøre relevante, hensigtsmæssige, sammenhængende og mere sammenlignelige ikke-finansielle (miljømæssige, sociale og ledelsesrelaterede) oplysninger af høj kvalitet på en måde, der fremmer robust og bæredygtig vækst og beskæftigelse og skaber gennemsigtighed for interessenterne. Disse ikke-bindende retningslinjer foreslås inden for rammerne af de rapporteringskrav, der er fastsat i direktivet. De har til formål at hjælpe virksomheder med at udarbejde relevante, hensigtsmæssige og koncise ikke-finansielle redegørelser i henhold til kravene i direktivet. Der er gjort en betydelig indsats for at undgå unødige administrative byrder, standardoplysninger eller en ren »afkrydsningsøvelse«.

I disse ikke-bindende retningslinjer lægges der vægt på relevante, hensigtsmæssige og sammenlignelige ikke-finansielle oplysninger i overensstemmelse med artikel 2 i direktiv 2014/95/EU om offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner.

Denne vejledning henvender sig til virksomheder, der i henhold til direktivet skal offentliggøre ikke-finansielle oplysninger i deres ledelsesberetning. De ikke-bindende retningslinjer kunne udgøre bedste praksis for alle virksomheder, der offentliggør ikke-finansielle oplysninger, herunder andre virksomheder, der ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde.

Europa-Kommissionen har udarbejdet disse retningslinjer med henblik på at udvikle en principbaseret metode, der er relevant for virksomheder i alle økonomiske sektorer, og som hjælper dem med at offentliggøre relevante, hensigtsmæssige og sammenlignelige ikke-finansielle oplysninger. Kommissionen har i denne forbindelse taget hensyn til bedste praksis, relevante udviklingstendenser og resultaterne af beslægtede initiativer både inden for EU og på internationalt plan.

Disse retningslinjer ligger inden for ledelsesberetningens rammer. Artikel 1 i direktivet åbner dog mulighed for en alternativ fremlæggelse af ikke-finansielle redegørelser.

Hensigten er at tilvejebringe en afbalanceret og fleksibel vejledning om rapportering af ikke-finansielle oplysninger på en måde, der hjælper virksomhederne med at offentliggøre væsentlige oplysninger på en konsekvent og sammenhængende måde. Disse retningslinjer bør så vidt muligt bidrage til at sikre sammenlignelighed mellem virksomheder og sektorer.

Med denne tilgang anerkendes den store mangfoldighed af involverede virksomheder og sektorer og af forhold, som virksomhederne skal medtage i deres rapportering. Der er gjort en betydelig indsats for at undgå en »standardtilgang« og en for bindende metode.

Retningslinjerne anerkender betydningen af forbindelser og indbyrdes sammenhæng mellem oplysninger (konnektivitet), uanset om det er mellem forskellige aspekter af ikke-finansielle oplysninger eller mellem finansielle og ikke-finansielle oplysninger.

3. NØGLEPRINCIPPER

3.1. Offentliggørelse af væsentlige oplysninger

Det hedder i artikel 1 i direktivet, at de berørte virksomheder:

»[...] i ledelsesberetningen [skal] medtage en ikke-finansiell redegørelse, der indeholder oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning [...]«.

Væsentlighed er et begreb, der allerede er almindeligt udbredt blandt personer, der udarbejder oplysninger, revisorer og brugere af finansielle oplysninger. En virksomheds grundige forståelse af nøgleelementerne i dens værdikæde bidrager til at identificere nøglespørgsmål og vurdere, hvad der gør oplysningerne væsentlige.

I artikel 2, nr. 16), i regnskabsdirektivet (2013/34/EU) defineres væsentlige oplysninger som »oplysninger, hvis udeladelse eller fejlagtige angivelse med rimelighed kan forventes at påvirke beslutninger, som brugerne tager på grundlag af virksomhedens regnskaber. Væsentligheden af enkelte poster vurderes på baggrund af andre tilsvarende poster«.

Med direktivet indføres et nyt element, der skal tages i betragtning ved vurderingen af væsentligheden af ikke-finansielle oplysninger ved at henvise til oplysninger »i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af [...] (virksomhedens) aktivitets påvirkning«⁽¹⁾.

Det hedder i betragtning 8 i direktivet, at »[d]e virksomheder, som er omfattet af dette direktiv, bør fremlægge tilstrækkelige oplysninger om forhold, der springer i øjnene som dem, der med størst sandsynlighed vil føre til, at de væsentligste risici for alvorlige påvirkninger manifesterer sig, samt om påvirkninger, der allerede har manifesteret sig⁽²⁾ [...]«.

Virkningen af et selskabs aktivitet er en relevant betragtning ved offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger. Virkningerne kan være positive eller negative. Offentliggørelse af væsentlige oplysninger bør omfatte begge på en klar og afbalanceret måde. Den ikke-finansielle redegørelse forventes at afspejle en virksomheds retvisende billede af oplysninger, som de relevante interessenter har brug for.

Væsentlige oplysninger skal vurderes i en sammenhæng. Oplysninger, der kan være relevante i én sammenhæng, er det ikke nødvendigvis i en anden. De spørgsmål, som det skal overvejes at medtage i den ikke-finansielle redegørelse, er specifikke for virksomhedens forhold under hensyntagen til konkrete situationer og sektorspecifikke overvejelser. Virksomheder inden for én branche vil normalt stå over for de samme miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige udfordringer, f.eks. på grund af de ressourcer, de kan trække på ved fremstillingen af varer og leveringen af tjenesteydelser, eller de virkninger, de kan have for mennesker, samfundet og miljøet. Det kan derfor være hensigtsmæssigt at foretage en direkte sammenligning af relevante ikke-finansielle oplysninger mellem virksomheder inden for samme sektor.

Virksomheder kan rapportere om en bred vifte af potentielle emner. En virksomhed vurderer, hvilke oplysninger er væsentlige på grundlag af dens analyse af, hvor vigtige disse oplysninger er for forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat, situation og påvirkning. Denne væsentlighedsvurdering bør tage hensyn til interne og eksterne faktorer⁽³⁾.

⁽¹⁾ Artikel 1, nr. 1), i direktivet.

⁽²⁾ Det hedder også i betragtning 8 i direktivet, at »[a]lvoren af sådanne påvirkninger bør vurderes på baggrund af deres omfang og grad. Risikoen for negativ påvirkning kan stamme fra virksomhedens egne aktiviteter eller kan hænge sammen med dens drift, og, hvor det er relevant og proportionalt, dens produkter, tjenesteydelser eller forretningsforbindelser, herunder leverandør- og underleverandørkæder«.

⁽³⁾ F.eks. vil virksomheder kunne anvende den indledende analyse, der er henvist til i bilag I til EMAS-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:32009R1221>).

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En bank kan mene, at dens eget vandforbrug i kontorer og filialer ikke er et væsentligt spørgsmål, der skal indgå i dens ledelsesberetning. På den anden side kan banken vurdere, at de sociale og miljømæssige konsekvenser af projekter, som den finansierer, og dens rolle med hensyn til at støtte realøkonomien i en by, en region eller et land er væsentlige oplysninger.

Der kan tages hensyn til en række faktorer ved vurderingen af oplysningernes væsentlighed. Disse omfatter:

- *Forretningsmodel, forretningsstrategi og vigtigste risici:* Virksomhedens målsætninger, strategier, ledelsestilgang og systemer, værdier, materielle og immaterielle aktiver, værdikæde og største risici er relevante overvejelser.
- *Vigtigste sektorspecifikke problemstillinger:* Tilsvarende problemstillinger vil sandsynligvis være væsentlige for virksomheder, der opererer inden for samme sektor eller har samme forsyningskæder. Emner, som allerede er identificeret af konkurrenter, kunder eller leverandører, vil sandsynligvis være relevante for en virksomhed ⁽¹⁾.
- *De relevante interessenters interesser og forventninger:* Virksomhederne forventes at samarbejde med de relevante interessenter og søge at opnå en god forståelse af deres interesser og bekymringer.
- *Virkningen af aktiviteterne:* Virksomhederne forventes at overveje virkningernes faktiske og potentielle alvor og hyppighed. Dette omfatter virkningerne af deres produkter, tjenesteydelser og forretningsforbindelser (herunder aspekter vedrørende forsyningskæden).
- *Politiske og reguleringsmæssige faktorer:* Offentlige politikker og regulering kan have indflydelse på de specifikke forhold i en virksomhed og kan påvirke væsentligheden.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed kan mene, at virkninger, der opstår opad i dens forsyningskæde, er relevante og væsentlige spørgsmål, og rapportere om dem i overensstemmelse hermed. Virkningerne kan være direkte eller indirekte. F.eks. kan en virksomhed, der fremstiller mineralvand, overveje specifikke foranstaltninger, der træffes for at beskytte de vandressourcer, den er afhængig af.

Virksomhederne kan redegøre for de ledelsesmæssige foranstaltninger og processer, der anvendes til at udføre deres væsentlighedsvurdering ⁽²⁾.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed, der har konsekvenser for arealanvendelsen og ændringer i økosystemet (f.eks. skovrydning), direkte eller gennem dens forsyningskæde, kan overveje at offentliggøre relevante oplysninger om den due diligence-procedure, der er anvendt.

Væsentlighedsvurderingerne forventes at blive revideret med regelmæssige mellemrum for at sikre, at de forhold, der rapporteres om, fortsat er væsentlige. Revisionerne bør være mere hyppige i de mest dynamiske og innovative virksomheder og sektorer eller i virksomheder, der ændrer og tilpasser deres forretningsmodeller eller -politikker, herunder vedrørende due diligence. De kan dog være mindre hyppige under mere stabile forhold.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed, der er involveret i forsyningskæden for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder, kan overveje at offentliggøre passende oplysninger om den due diligence-procedure, der er anvendt for at sikre, at den respekterer menneskerettighederne og ikke bidrager til konflikter.

⁽¹⁾ F.eks. identificerer EMAS' sektorreferencedokumenter bedste praksis og indikatorer vedrørende miljøaspekter.

⁽²⁾ F.eks. kan virksomheder, der implementerer et kvalitetsstyringssystem eller et miljøledelsessystem (f.eks. ISO 14001 eller EMAS), eller som udfører en miljømæssig livscyklusvurdering, benytte dem som grundlag for deres væsentlighedsvurdering og offentliggøre oplysninger om væsentlige aspekter.

3.2. Retvisende, afbalanceret og forståelig

I den ikke-finansielle redegørelse bør der tages rimeligt hensyn til gunstige og ugunstige aspekter, og oplysningerne bør vurderes og fremlægges på en objektiv måde.

Den ikke-finansielle redegørelse bør overveje alle tilgængelige og pålidelige input under hensyntagen til de relevante interessenters informationsbehov. Brugere af oplysningerne må ikke vildledes af væsentlig fejlinformation i form af udeladelse af væsentlige oplysninger eller offentliggørelse af irrelevante oplysninger.

Den ikke-finansielle redegørelse bør klart sondre mellem faktiske forhold og synspunkter eller fortolkninger.

Oplysninger kan gøres mere retvisende og mere koncise gennem f.eks.:

- passende ordninger for virksomhedsledelse (f.eks. visse uafhængige bestyrelsesmedlemmer eller et bestyrelsesudvalg med ansvar for bæredygtighed og/eller gennemsigtighed)
- robust og pålidelig dokumentation, interne kontrol- og rapporteringssystemer
- effektiv involvering af interessenter og
- uafhængig ekstern revision.

Oplysningerne kan også gøres mere forståelige ved at benytte et klart sprog og en ensartet terminologi, undgå standard-formuleringer og, når det er nødvendigt, give definitioner af tekniske udtryk.

Væsentlige oplysninger bør gives i den relevante sammenhæng for at gøre dem lettere at forstå. En virksomheds resultat kan f.eks. fremlægges med henvisning til dens strategier og overordnede målsætninger. Virksomhederne forventes at beskrive, hvordan ikke-finansielle spørgsmål vedrører deres langsigtede strategi, væsentligste risici og politikker.

En virksomhed bør redegøre for omfanget af og grænserne for de offentliggjorte oplysninger, navnlig når visse oplysninger kun vedrører et eller flere af dens segmenter eller udelukker bestemte segmenter.

Forståeligheden kan også øges ved at forklare de vigtigste dele af de offentliggjorte oplysninger såsom målemetoder, udgangshypoteser og kilder.

Den ikke-finansielle redegørelse handler ikke kun om at opstille lister over nøgleresultatindikatorer. For rigtigt at forstå en virksomheds udvikling, resultat, situation og påvirkning bør der offentliggøres både kvalitative og kvantitative oplysninger. Mens kvantitative oplysninger kan være effektive ved rapporteringen om visse ikke-finansielle områder (nøgleresultatindikatorer, mål osv.), giver kvalitative oplysninger en sammenhæng og gør den ikke-finansielle redegørelse mere hensigtsmæssig og lettere at forstå. En kombination af beskrivende rapporter, kvantitative oplysninger og visuel præsentation ⁽¹⁾ gør kommunikationen mere effektiv og gennemsigtig.

Offentliggørelse af oplysninger på et sædvanligt benyttet virksomhedssprog ud over en virksomheds nationale sprog vil sandsynligvis forbedre virksomhedens gennemsigtighed og bidrage til at gøre oplysningerne mere tilgængelige for relevante investorer og andre interessenter.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed, der offentliggør visse nøgleresultatindikatorer, kan øge gennemsigtigheden ved at stille oplysninger til rådighed om formål og tilknytning til virksomhedsstrategien, definitioner og metoder, informationskilder, antagelser og begrænsninger, omfanget af de pågældende aktiviteter, benchmarks, mål, tendenser, ændringer i metoder (hvis relevant) og kvalitative forklaringer af tidligere og forventede resultater.

3.3. Omfattende, men koncise

Det hedder i artikel 1 i direktivet, at de berørte virksomheder:

»[...] i ledelsesberetningen [skal] medtage en ikke-finansiell redegørelse, der indeholder oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning, som minimum vedrørende miljøspørgsmål, sociale spørgsmål og personalespørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne, bekæmpelse af korruption og bestikkelse [...]«.

⁽¹⁾ Grafer, diagrammer, oversigter osv.

Væsentlige oplysninger om visse kategorier af spørgsmål, der udtrykkeligt fremgår af direktivet, bør offentliggøres som et minimum. Disse omfatter:

- miljøspørgsmål, sociale spørgsmål og personalespørgsmål
- respekt for menneskerettighederne
- bekæmpelse af korruption og bestikkelse.

Virksomhederne bør også offentliggøre eventuelle andre væsentlige oplysninger.

Offentliggørelse af væsentlige oplysninger forventes at give et samlet billede af en virksomhed i det pågældende rapporteringsår. Dette vedrører bredden af de offentliggjorte oplysninger. Men dybden af de oplysninger, der rapporteres om vedrørende et bestemt spørgsmål, afhænger af deres væsentlighed. En virksomhed bør fokusere på at levere oplysninger, i bredden og dybden, der vil hjælpe interessenterne med at forstå dens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning.

Den ikke-finansielle redegørelse forventes også at være koncis og undgå uvæsentlige oplysninger. Videregivelse af irrelevant information kan gøre den ikke-finansielle redegørelse vanskeligere at forstå, fordi det ville sløre væsentlige oplysninger. Generiske oplysninger eller standardoplysninger, som ikke er væsentlige, bør undgås.

Den ikke-finansielle redegørelse kan omfatte interne krydsreferencer eller skiltning for at være koncis, begrænse gentagelser og indeholde links til andre oplysninger ⁽¹⁾.

Eksempel

En virksomhed kan sammenfatte oplysninger, fokusere på væsentlige oplysninger, fjerne generiske oplysninger, begrænse detaljer, undgå elementer, som ikke længere er relevante, anvende krydsreferencer og skiltning osv.

3.4. Strategisk og fremadskuende

Redegørelsen forventes at give indblik i en virksomheds forretningsmodel og strategi samt gennemførelsen heraf og forklare de kortsigtede, mellemsigtede og langsigtede konsekvenser af de oplysninger, der rapporteres om.

Virksomhederne forventes at offentliggøre relevante oplysninger om deres forretningsmodel, herunder deres strategi og målsætninger. Oplysningerne bør give indsigt i den strategiske tilgang til relevante ikke-finansielle spørgsmål om, hvad en virksomhed gør, hvordan og hvorfor den gør det.

Dette er ikke til hinder for, at der tages passende hensyn til kommercielt følsomme oplysninger. Relevante oplysninger kan gives i bredere vendinger, der stadig formidler nyttige oplysninger til investorer og andre interessenter.

Ved at offentliggøre mål, benchmarks og forpligtelser kan en virksomhed hjælpe investorer og andre interessenter med at se dens resultat i en sammenhæng. Dette kan være hensigtsmæssigt ved vurderingen af fremtidige projekter. Ekstern overvågning af forpligtelser og fremskridt mod målene skaber større gennemsigtighed over for interessenterne. Mål og benchmarks kan præsenteres kvalitativt eller kvantitativt. Virksomhederne kan, hvor det er relevant, offentliggøre relevante oplysninger på grundlag af videnskabeligt funderede scenarier.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed kan oplyse, hvordan dens tilgang er til en bæredygtig forretningsstrategi, og hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige resultater kan bidrage til at nå dens mål. Den kunne også offentliggøre mål vedrørende nøgleresultatindikatorer og forklare de usikkerhedsmomenter og faktorer, der kan understøtte fremadskuende oplysninger og fremtidige projekter.

Fremadskuende oplysninger gør det muligt for brugere af oplysninger bedre at vurdere modstandsdygtigheden og bæredygtigheden af en virksomheds udvikling, situation, resultat og påvirkning over tid. De hjælper også brugerne med at måle virksomhedens fremskridt hen imod de langsigtede målsætninger.

⁽¹⁾ Krydsreferencer og skiltning skal være intelligente og brugervenlige, f.eks. ved at anvende en praktisk regel om »højst et »klik« fra rapporten«.

Eksempel

En virksomhed kan offentliggøre relevante oplysninger på grundlag af den forventede virkning af videnskabeligt funderede klimaændringsscenarier for dens strategier og aktiviteter. Alternativt kan den oplyse mål for reduktion af antallet af arbejdsulykker eller erhvervssygdomme.

3.5. Interessentorienteret

Virksomhederne forventes at tage hensyn til informationsbehovet hos alle relevante interessenter. De bør fokusere på informationsbehovet hos interessenterne som en samlet gruppe snarere end på behovene og præferencerne hos individuelle eller atypiske interessenter eller interessenter med urimelige informationsbehov.

Disse kan, hvor det er hensigtsmæssigt, bl.a. omfatte investorer, arbejdstagere, forbrugere, leverandører, kunder, lokal-samfund, offentlige myndigheder, sårbare grupper, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet.

Virksomhederne bør fremlægge relevante og hensigtsmæssige oplysninger om deres samarbejde med relevante interessenter og om, hvordan der tages hensyn til deres informationsbehov. F.eks. indeholder ISO 26000 og OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder nyttig vejledning herom.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed kan offentliggøre væsentlige oplysninger om sit samarbejde med interessenterne og forklare, hvordan dette influerer på dens beslutninger, resultat og dens aktivitets påvirkning.

3.6. Konsekvent og sammenhængende

Den ikke-finansielle redegørelse forventes at være i overensstemmelse med andre elementer i ledelsesberetningen.

Tilvejebringelse af klare forbindelser mellem oplysningerne i den ikke-finansielle redegørelse og andre oplysninger, der gives i ledelsesberetningen, gør oplysningerne mere hensigtsmæssige, relevante og sammenhængende. Ledelsesberetningen bør betragtes som et samlet, afbalanceret og sammenhængende sæt af oplysninger.

Da indholdet af redegørelsen og beretningen er indbyrdes forbundet, gør en orientering om de centrale forbindelser det lettere for investorer og andre interessenter at forstå væsentlige oplysninger og den indbyrdes afhængighed.

Indholdet af den ikke-finansielle rapport bør være konsekvent over tid. Dette gør det muligt for brugerne af oplysningerne at forstå og sammenligne tidligere og nuværende ændringer i en virksomheds udvikling, situation, resultat og påvirkning og forholde sig til fremadskuende oplysninger på et mere sikkert grundlag.

Konsekvens i valget af nøgleresultatindikatorer og deres metode er vigtigt for at sikre, at den ikke-finansielle redegørelse er forståelig og pålidelig. Der kan dog være behov for opdateringer, da nøgleresultatindikatorer kan blive forældede, eller der kan blive udviklet nye og bedre metoder, som forbedrer kvaliteten af oplysningerne. Virksomhederne forventes at redegøre for eventuelle ændringer i rapporteringspolitikken eller -metoden, begrundelsen for at ændre dem og virkningerne heraf (f.eks. ved at gentage tidligere oplysninger, som tydeligt viser virkningen af at ændre rapporteringspolitikker eller -metoder).

Eksempel

En virksomhed kan udpege relationer og bånd mellem sin forretningsmodel og korruptions- og bestikkelsesaspekter.

4. INDHOLD

Virksomhederne forventes at identificere de specifikke tematiske aspekter og væsentlige oplysninger, der skal indgå i deres offentliggjorte oplysninger, på en retvisende, afbalanceret og samlet måde, herunder ved at samarbejde med relevante interessenter.

Oplysningerne i den ikke-finansielle redegørelse er indbyrdes forbundne. For eksempel afspejler resultatet ikke blot, hvad en virksomhed gør (gennem dens forretningsmodel, politikker og strategier), men også virksomhedens særlige forhold og risici, og hvor effektiv den er til at håndtere disse risici. En belysning af de centrale forbindelser og det indbyrdes afhængighedsforhold forbedrer kvaliteten af beretningen.

Ved udarbejdelsen af den ikke-finansielle redegørelse bør virksomhederne tage behørigt hensyn til reglerne om beskyttelse af personoplysninger ⁽¹⁾.

4.1. Forretningsmodel

Det fremgår af artikel 1 i direktivet, at den ikke-finansielle redegørelse indeholder oplysninger, herunder:

a) *»en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel«.*

En virksomheds forretningsmodel beskriver, hvordan den skaber og bevarer værdi gennem sine produkter eller tjenesteydelser på længere sigt. Forretningsmodellen udgør rammen for ledelsesberetningen som helhed. Den giver et overblik over, hvordan en virksomhed opererer, og begrundelsen for dens struktur ved at beskrive, hvordan den omdanner input til output gennem sine forretningsaktiviteter. Eller udtrykt mere enkelt, hvad en virksomhed gør, og hvorfor og hvordan den gør det.

Ved beskrivelsen af forretningsmodellen kan virksomhederne overveje at medtage relevante oplysninger om:

- deres erhvervsmiljø
- deres organisation og struktur
- de markeder, hvor de opererer
- deres målsætninger og strategier og
- de vigtigste tendenser og faktorer, der kan påvirke deres fremtidige udvikling.

Virksomheder kan overveje at benytte nøgleresultatindikatorer til at forklare deres forretningsmodel, de vigtigste tendenser osv.

Virksomhederne forventes at gøre rede for deres forretningsmodel på en klar, forståelig og faktuel måde. En forretningsmodel er noget helt faktuel. Virksomhederne bør undlade at offentliggøre uvæsentlige oplysninger, der har karakter af reklame eller giver udtryk for ambitioner, som bortleder opmærksomheden fra de væsentlige oplysninger.

Virksomhederne forventes at fremhæve og give en begrundelse, når væsentlige ændringer i deres forretningsmodel har fundet sted i det pågældende år.

Eksempel

En virksomhed kan overveje at offentliggøre særlige oplysninger, der forklarer:

- de vigtigste produkter, den fremstiller, og hvordan de opfylder forbrugernes eller kunders behov
- hvordan disse produkter er fremstillet, og hvad der gør dens produktionstilgang konkurrencedygtig og bæredygtig
- de særlige forhold på markedet, hvor den opererer, og hvordan det kan udvikle sig.

4.2. Politikker og due diligence-procedurer

Det fremgår af artikel 1 i direktivet, at den ikke-finansielle redegørelse indeholder oplysninger, herunder:

b) *»en beskrivelse af virksomhedens politikker i forhold til disse spørgsmål, herunder de due diligence-procedurer, der er gennemført«.*

Virksomhederne bør offentliggøre væsentlige oplysninger, som giver et retvisende billede af deres politikker. De bør overveje at offentliggøre oplysninger om deres tilgang til centrale, ikke-finansielle aspekter, vigtigste målsætninger og om, hvordan de påtænker at opfylde disse målsætninger og gennemføre disse planer. Eventuelle oplysninger skal tage hensyn til virksomhedens særlige forhold. I disse oplysninger kan en virksomhed redegøre for sin ledelse og bestyrelsens ansvar og beslutninger og for, hvordan ressourcfordelingen står i forhold til målsætningerne, risikostyringen og af de tilstræbte resultater. En virksomhed kan f.eks. forklare de relevante ledelsesaspekter ⁽²⁾, herunder bestyrelsens tilsyn.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ F.eks. om aspekter vedrørende klimarelaterede forhold eller ansættelsesvilkår.

Eksempel

En virksomhed kan overveje at offentliggøre oplysninger om, hvem der i dens organisation og ledelsesstruktur er ansvarlig for at udarbejde, gennemføre og overvåge en bestemt politik, f.eks. om klimarelaterede emner ⁽¹⁾. Den kan også beskrive bestyrelsens/tilsynsrådets rolle og ansvar i forbindelse med miljøpolitik, socialpolitik og menneskerettighedspolitik.

Due diligence-procedurer vedrører politikker, risikostyring og resultater. Due diligence-procedurer gennemføres af en virksomhed for at sikre, at den opfylder en konkret målsætning (f.eks. for at sikre, at kulstofemissioner ligger under et bestemt niveau, eller at forsyningskæder ikke er forbundet med menneskehandel). De bidrager til at identificere, forebygge og afbøde eksisterende og potentielle negative virkninger.

Virksomhederne bør fremlægge væsentlige oplysninger om de due diligence-procedurer, de har gennemført, herunder, hvor det er relevant og forholdsmæssigt, om deres leverandører og underleverandørkæder. De kan desuden overveje at offentliggøre passende oplysninger om de beslutninger, der er truffet for at oprette dem, og om, hvordan det er hensigten, at processerne skal fungere, navnlig for så vidt angår forebyggelse og afbødning af negative virkninger. Virksomhederne kan også overveje at give relevante oplysninger om fastsættelsen af mål og måling af fremskridt.

F.eks. indeholder OECD's retningslinjer for flere sektorer, FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, trepartserklæringen om principper for multinationale virksomheder og socialpolitik eller ISO 26000 nyttig vejledning herom.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed kan overveje at offentliggøre oplysninger om sine politikker, der tager sigte på at undgå brug af farlige kemikalier, særligt problematiske stoffer eller biocider i sine produkter og aktiviteter samt i sin forsyningskæde. Den kan også offentliggøre sin politik for forskning, udvikling og anvendelse af sikre alternativer. Virksomhederne kan forklare, hvordan de vurderer den kvalitets-, sikkerheds- og miljømæssige virkning af de kemikalier, de anvender, og hvordan de opfylder kravene til kemikaliesikkerhed (f.eks. REACH, CLP-klassificering, mærkning og emballering).

Eksempel

En virksomhed kan offentliggøre relevante oplysninger om, hvordan den identificerer, vurderer og håndterer klimarelaterede risici ⁽¹⁾ og/eller naturkapital.

Virksomhederne forventes at fremhæve og redegøre for enhver væsentlig ændring i deres overordnede politikker og due diligence-procedurer i rapporteringsåret.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed kan overveje at offentliggøre følgende sundheds- og sikkerhedsoplysninger:

- arbejdsmiljøpolitikker
- kontraktlige forpligtelser, der er forhandlet med leverandører og underleverandører
- ressourcer, der er afsat til risikostyring, information, uddannelse, tilsyn, revision, samarbejde med de lokale myndigheder og arbejdsmarkedets parter.

Det kan forekomme, at en virksomhed ikke har udviklet politikker vedrørende bestemte forhold, som den fortsat betragter som væsentlige. En sådan virksomhed skal i så fald fremlægge en klar og velunderbygget begrundelse for ikke at have udviklet disse politikker. Andre rapporteringskrav gælder fortsat (f.eks. forretningsmodel, væsentligste risici osv.).

⁽¹⁾ For yderligere oplysninger henvises til konklusionerne fra den industristyrede taskforce vedrørende offentliggørelse af klimarelaterede finansielle oplysninger, som er oprettet af Rådet for Finansiell Stabilitet.

Det hedder i artikel 1 i direktivet, at »[h]vis virksomheden ikke forfølger politikker på et eller flere af disse områder, skal den ikke-finansielle redegørelse indeholde en klar og begrundet forklaring på, hvorfor den ikke forfølger sådanne politikker.«

4.3. Resultat

Det fremgår af artikel 1 i direktivet, at den ikke-finansielle redegørelse bl.a. skal indeholde oplysninger om:

c) »resultatet af disse politikker«.

Virksomhederne bør give et passende, retvisende og afbalanceret billede af resultatet af deres politikker.

De ikke-finansielle oplysninger, som virksomhederne offentliggør, bør gøre det lettere for investorer og andre interessenter at forstå og følge virksomhedens resultater.

Relevante oplysninger om resultaterne af politikkerne kan give nyttig information om virksomhedens styrker og svagheder. Den ikke-finansielle redegørelse bør på en alsidig og koncis måde afspejle resultaterne af en virksomheds drift og aktiviteter.

Virksomhederne kan overveje at forklare forholdet mellem finansielle og ikke-finansielle resultater, og hvordan dette håndteres over tid.

Analysen af resultaterne bør omfatte relevante ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer. Virksomhederne forventes at offentliggøre de nøgleresultatindikatorer, som de anser for mest nyttige med hensyn til at overvåge og vurdere fremskridt og understøtte sammenligneligheden mellem virksomheder og sektorer. Virksomhederne kan, hvor det er relevant, også overveje at fremlægge og forklare disse oplysninger i forhold til mål og benchmarks.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed kan overveje at medtage særlige oplysninger, der forklarer:

- de faktiske kulstofemissioner og kulstofintensiteten
- anvendelsen af farlige kemikalier og biocider
- påvirkningen af og afhængigheden af naturkapital
- sammenligning med mål og udvikling over tid
- afbødende virkninger af de gennemførte politikker
- planer om at reducere kulstofemissionerne.

4.4. Væsentligste risici og håndteringen heraf

Det fremgår af artikel 1 i direktivet, at den ikke-finansielle redegørelse bl.a. skal indeholde oplysninger om:

d) »de væsentligste risici, som er forbundet med disse spørgsmål i forhold til virksomhedens aktiviteter, herunder, hvor det er relevant og proportionalt, dens forretningsforbindelser, produkter eller tjenesteydelser, som kan forventes at ville have negative påvirkninger på disse områder, og hvordan virksomheden håndterer disse risici.«

Virksomhederne bør offentliggøre oplysninger om deres væsentligste risici og om, hvordan de håndteres og afbødes. Disse risici kan vedrøre deres aktiviteter, deres produkter eller tjenesteydelser, deres forsyningskæde og forretningsforbindelser eller andre aspekter. Dette ville omfatte en passende kort-, mellem- og langsigtet oversigt de væsentligste risici. Virksomhederne forventes at forklare, hvordan væsentlige risici kan påvirke deres forretningsmodel, aktiviteter og finansielle resultater og virkningerne af deres aktiviteter.

En virksomhed forventes at offentliggøre væsentlige oplysninger om væsentlige risici, uanset om de skyldes egne beslutninger eller handlinger eller eksterne faktorer, og at forklare de processer, der anvendes til at identificere og vurdere sådanne risici.

Oplysninger, der offentliggøres, bør, hvor det er relevant og forholdsmæssigt, indeholde væsentlig information om leverandør- og underleverandørkæder. De bør også indeholde væsentlige oplysninger om, hvordan en virksomhed håndterer og afbøder væsentlige risici.

En virksomhed forventes at fremhæve og redegøre for eventuelle væsentlige ændringer i sine væsentlige risici eller i den måde, hvorpå den forvalter dem, i rapporteringsåret.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed kan overveje at medtage særlige oplysninger om:

- defekte produkter med mulige konsekvenser for forbrugernes sikkerhed
- politikker, der gennemføres for at løse dette problem
- afhjælpende foranstaltninger, der imødekommer behovene hos forbrugere, som allerede er berørt af disse produkter.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed kan overveje at offentliggøre væsentlige oplysninger om klimarelaterede virkninger for dens aktiviteter og strategi, der tager hensyn til dens særlige forhold og omfatter passende sandsynlighedsvurderinger og anvendelse af scenarieanalyser ⁽¹⁾.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed kan overveje at offentliggøre væsentlige oplysninger om risici for skade i relation til menneskerettigheder, arbejdstager- og miljøbeskyttelse i sin leverandør- og underleverandørkæde og om, hvordan virksomheden håndterer og afbøder eventuelle negative virkninger.

4.5. Nøgleresultatindikatorer

Det fremgår af artikel 1 i direktivet, at den ikke-finansielle redegørelse bl.a. skal indeholde oplysninger om:

- e) *»ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer, som er relevante for den specifikke forretningsaktivitet.«*

Den ikke-finansielle redegørelse bør indeholde væsentlige beskrivelser og indikatorbaserede oplysninger, der normalt betegnes som nøgleresultatindikatorer.

Virksomhederne forventes at rapportere om nøgleresultatindikatorer, der er hensigtsmæssige under hensyntagen til deres særlige forhold. Nøgleresultatindikatorerne bør være i overensstemmelse med de parametre, som virksomheden faktisk anvender i sine interne forvaltnings- og risikovurderingsprocesser. Dette gør oplysningerne mere relevante og hensigtsmæssige og forbedrer gennemsigtigheden. Offentliggørelse af almindeligt anerkendte nøgleresultatindikatorer af høj kvalitet (f.eks. parametre, der er almindeligt udbredt i en sektor, eller som anvendes i forbindelse med specifikke tematiske spørgsmål) kan også forbedre sammenligneligheden, navnlig for virksomheder inden for den samme sektor eller værdikæde.

En virksomhed bør offentliggøre nøgleresultatindikatorer, der er nødvendige for at forstå dens udvikling, resultat, situation og virkningerne af dens aktivitets. Nogle nøgleresultatindikatorer kan være nyttige for en bred vifte af virksomheder og erhvervsforhold. Andre nøgleresultatindikatorer vedrører snarere spørgsmål og forhold i en given sektor. Virksomhederne opfordres til at offentliggøre væsentlige nøgleresultatindikatorer, såvel generelle som sektorbestemte. I betragtning af deres særlige forhold og investorernes og andre interessenters informationsbehov forventes virksomhederne at give et retvisende og afbalanceret billede ved hjælp af generelle, sektorspecifikke og virksomhedsspecifikke nøgleresultatindikatorer.

Informationsbrugere sætter generelt stor pris på kvantitative oplysninger, da de sætter dem i stand til at måle fremskridt, kontrollere sammenhæng over tid og drage sammenligninger. Passende beskrivelser af nøgleresultatindikatorerne medvirker til at gøre den ikke-finansielle redegørelse mere forståelig.

⁽¹⁾ For yderligere oplysninger henvises til konklusionerne fra den industristyrede taskforce vedrørende offentliggørelse af klimarelaterede finansielle oplysninger, som er oprettet af Rådet for Finansiell Stabilitet.

Nøgleresultatindikatorerne betragtes også som effektive værktøjer til at sammenkæde kvalitative og kvantitative oplysninger og til at etablere forbindelser. De gør det muligt for virksomhederne at give et afbalanceret og samlet billede på en koncis og effektiv måde.

Nøgleresultatindikatorerne bør anvendes konsekvent fra den ene rapporteringsperiode til den næste, for at de kan give pålidelige oplysninger om fremskridt og tendenser. Nøgleresultatindikatorerne kan naturligvis ændre sig over tid af erhvervsmæssige eller tekniske årsager. I disse tilfælde bør virksomhederne forklare grundene til, at nøgleresultatindikatorerne er blevet ændret. De kan overveje at trække tidligere oplysninger tilbage, hvor det er relevant, og klart og effektivt forklare virkningen af disse ændringer.

Virksomhederne kan redegøre for den dataindsamling og de metoder og rammer, de har benyttet. De kan også give en analyse af de offentliggjorte nøgleresultatindikatorer og f.eks. forklare, hvorfor nøgleresultatindikatorerne er steget eller faldet i rapporteringsåret, og hvordan de kunne udvikle sig fremadrettet.

Virksomhederne kan fremlægge nøgleresultatindikatorer i relation til mål, tidligere resultater og sammenligning med andre virksomheder, alt efter hvad der er relevant.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed kan overveje passende oplysninger om parametre og mål, der anvendes til at vurdere og tackle relevante miljømæssige og klimarelaterede spørgsmål ⁽¹⁾.

4.6. Tematiske aspekter

Det hedder i artikel 1 i direktivet, at de pågældende virksomheder »i ledelsesberetningen [skal] medtage en ikke-finansiell redegørelse, der indeholder oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning, som minimum vedrørende miljøspørgsmål, sociale spørgsmål og personalespørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne, bekæmpelse af korruption og bestikkelse[...]«.

Væsentlige oplysninger bør give et afbalanceret og samlet billede af en virksomheds udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning.

Under visse omstændigheder kan virksomhederne konkludere, at offentliggørelse af detaljerede oplysninger om truende udvikling eller anliggender under forhandling ville være til væsentlig skade. Offentliggørelse af sammenfattede oplysninger, der ikke er til væsentlig skade, kan dog være et stort skridt på vejen hen imod opfyldelse af den overordnede målsætning om gennemsigtighed.

Det hedder i artikel 1 i direktivet, at »[m]edlemsstaterne kan tillade, at oplysninger vedrørende truende udvikling eller anliggender under forhandling udelades i undtagelsestilfælde, når [...] offentliggørelsen af sådanne oplysninger vil være til væsentlig skade for virksomhedens handelsmæssige position [...]«.

Tematiske aspekter er ofte indbyrdes forbundne. F.eks. kan et miljømæssigt spørgsmål vedrørende en virksomheds drift, produkter eller forsyningskæde også have indvirkning på sikkerheden og/eller sundheden for forbrugere, ansatte eller leverandører eller på varemærkets omdømme. Virksomhederne forventes at give et klart, retvisende og samlet billede, der omfatter alle relevante aspekter af et spørgsmål.

Følgende punkter udgør en ikke-udtømmende liste over tematiske aspekter, som virksomhederne forventes at tage i betragtning ved offentliggørelsen af ikke-finansielle oplysninger:

a. Miljøspørgsmål

En virksomhed forventes at offentliggøre relevante oplysninger om sin aktivitets faktiske og potentielle virkninger for miljøet og om, hvordan nuværende og fremtidige miljøspørgsmål kan påvirke virksomhedens udvikling, resultat eller situation.

Dette kan omfatte:

- væsentlige oplysninger om forebyggelse og bekæmpelse af forurening
- miljømæssige virkninger af energiforbrug

⁽¹⁾ For yderligere oplysninger henvises til konklusionerne fra den industristyrede taskforce vedrørende offentliggørelse af klimarelaterede finansielle oplysninger, som er oprettet af Rådet for Finansiell Stabilitet.

- direkte og indirekte atmosfæriske emissioner ⁽¹⁾
- anvendelse og beskyttelse af naturressourcer (f.eks. vand, jord) og hertil knyttet beskyttelse af biodiversiteten
- affaldshåndtering
- miljømæssige virkninger af transport eller anvendelse og bortskaffelse af produkter og tjenesteydelser og
- udvikling af grønne produkter og tjenesteydelser.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed kan offentliggøre væsentlige oplysninger på grundlag af de metoder, der er omhandlet i specifik lovgivning. F.eks. omfatter bilagene til Kommissionens henstilling 2013/179/EU metoder vedrørende produkters og organisationers miljøaftryk. Der er tale om livscyklusvurderingsmetoder, der for hvert produkt eller en hel organisation gør det muligt for virksomhederne at identificere: i) de mest relevante virkninger og ii) deres medvirkende processer og emissioner i forsyningskæden. Der kan rapporteres om de miljømæssige virkninger separat eller som ét samlet resultat.

Virksomheder kan, hvor det er hensigtsmæssigt, henvise til væsentlige oplysninger, som gives inden for rammen af specifikke miljømæssige rapporteringskrav ⁽²⁾.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed kan overveje nøgleresultatindikatorer såsom:

- energimæssig ydeevne og forbedringer af den energimæssige ydeevne
- energiforbruget fra ikke-vedvarende energikilder og energiintensitet
- drivhusgasemissioner i ton CO₂-ækvivalenter og drivhusgasintensitet
- emissioner af andre forurenende stoffer (målt i absolutte værdier og intensitet)
- udvinding af naturressourcer
- påvirkning af og afhængighed af naturkapital og biodiversitet
- affaldshåndtering (f.eks. genanvendelsesrater).

b. Sociale spørgsmål og personalespørgsmål

Virksomhederne forventes at offentliggøre væsentlige oplysninger om sociale spørgsmål og personalespørgsmål ⁽³⁾. Disse omfatter:

- gennemførelsen af ILO's grundlæggende konventioner
- mangfoldighedsspørgsmål såsom kønsdiversitet og ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (herunder alder, køn, seksuel orientering, religion, handicap, etnisk oprindelse og andre relevante aspekter)

⁽¹⁾ Herunder emissioner af drivhusgasser, giftstoffer, forsurende og eutrofierende stoffer osv.

⁽²⁾ Såsom forpligtelser, der følger af EU's direktiver (direktivet om industrielle emissioner, emissionshandelssystemet, vandrammedirektivet, REACH, direktivet om deponering af affald, direktivet om udrangerede køretøjer, direktivet om affald af elektrisk og elektronisk udstyr og begrænsning af farlige stoffer) og det europæiske register over udledning og overførsel af forurenende stoffer.

⁽³⁾ Oplysninger om en fysisk persons racemæssige eller etniske oprindelse, religiøse eller filosofiske overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold eller seksuelle orientering betragtes som en særlig kategori af personoplysninger i henhold til artikel 9 i forordning (EU) 2016/679, som ikke bør behandles, medmindre en af betingelserne i denne artikel er opfyldt. Derfor bør virksomheder kun offentliggøre anonymiserede eller aggregerede data (der forhindrer identifikation af enkeltpersoner) vedrørende disse spørgsmål.

- beskæftigelsesspørgsmål, herunder høring af arbejdstagere og/eller medarbejderindflydelse, beskæftigelse og arbejdsvilkår
- forbindelser med fagforeninger, herunder respekt for fagforeningsrettigheder
- styring af menneskelig kapital, herunder styring af omstrukturering, karriereplanlægning og beskæftigelsesegnethed, aflønningssystemer, uddannelse
- arbejdsmiljø
- forbrugerrelationer, herunder forbrugertilfredshed, tilgængelighed, produkter med mulige virkninger for forbrugernes sundhed og sikkerhed
- virkninger for sårbare forbrugere
- ansvarlig markedsføring og forskning og
- samfundsrelationer, herunder social og økonomisk udvikling af lokalsamfund.

Virksomhederne vil måske finde det nyttigt at henholde sig til almindeligt anerkendte kvalitetsrammer f.eks. OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder, ILO's trepartserklæring om principper for multinationale virksomheder og socialpolitik eller ISO 26000.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed kan overveje at offentliggøre nøgleresultatindikatorer baseret på aspekter såsom:

- kønsdiversitet og andre aspekter af mangfoldighed
- medarbejdere, der har ret til forældreorlov, efter køn
- arbejdstagere, der deltager i aktiviteter med en høj risiko for ulykker eller sygdomme
- antallet af arbejdsulykker, typer af skader eller erhvervssygdomme
- personaleomsætning
- andelen af medarbejdere med tidsbegrænsede kontrakter, efter køn
- gennemsnitligt antal uddannelses timer pr. år og pr. medarbejder, efter køn
- høring af arbejdstagerne
- antal beskæftigede personer med handicap.

c. Respekt for menneskerettighederne

Virksomhederne forventes at offentliggøre væsentlige oplysninger om deres aktiviteter potentielle og faktiske virkninger for rettighedshavere.

Det anses for bedste praksis for en virksomhed at give udtryk for dens tilsagn om at respektere menneskerettighederne. Dette tilsagn kan fastlægge, hvad virksomheden forventer af sin ledelse, sine medarbejdere og forretningspartnere med hensyn til menneskerettigheder, herunder grundlæggende arbejdstagerrettigheder. Oplysningerne kan forklare, hvis rettigheder tilsagnet vedrører, f.eks. rettigheder for børn, kvinder, oprindelige folk ⁽¹⁾, personer med handicap ⁽²⁾, lokalsamfund, mindre landbrugere, ofre for menneskehandel og rettigheder for arbejdstagere, herunder dem, der arbejder under tidsbegrænsede kontrakter, arbejdstagere i forsyningskæder eller hos underleverandører, vandrende arbejdstagere og deres familier.

Virksomhederne bør overveje at offentliggøre væsentlige oplysninger om due diligence-procedurer i forbindelse med menneskerettigheder og om de procedurer og ordninger, der er indført for at forhindre krænkelse af menneskerettighederne. Dette kan f.eks. omfatte spørgsmålet om, hvordan en virksomheds kontrakter med virksomheder i dens forsyningskæde håndterer menneskerettighedsspørgsmål, og hvordan en virksomhed afbøder eventuelle negative virkninger for menneskerettighederne og sørger for passende retsmidler, hvis menneskerettighederne er blevet krænket.

⁽¹⁾ F.eks. i overensstemmelse med ILO's konvention (nr. 169) om oprindelige folk og stammefolk fra 1989.

⁽²⁾ F.eks. i overensstemmelse med FN's handicapkonvention.

Væsentlige oplysninger kan indeholde overvejelser om, hvordan en virksomhed bl.a. tackler de vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder til gennemførelse af FN's »Protect, Respect and Remedy«-ramme, OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder og ILO's trepartserklæring om principper for multinationale virksomheder og socialpolitik.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed kan overveje at offentliggøre væsentlige oplysninger og nøgleresultatindikatorer vedrørende:

- forekomsten af alvorlige virkninger for menneskerettighederne som følge af dens aktiviteter eller beslutninger
- proceduren for modtagelse og behandling af klager og afbødning af samt retsmidler for menneskerettighedskrænkelser
- aktiviteter og leverandører, der er særligt sårbare over for menneskerettighedskrænkelser
- processer og foranstaltninger til forebyggelse af menneskehandel i forbindelse med alle former for udnyttelse, tvangs- eller pligtarbejde og børnearbejde, usikre ansættelsesforhold og usikre arbejdsvilkår, navnlig med hensyn til geografiske områder, hvor der er højere risiko for at blive udsat for overgreb
- hvor tilgængelige dens faciliteter, dokumenter og websteder er for personer med handicap
- respekt for foreningsfriheden
- samarbejde med relevante interessenter.

d. Bekæmpelse af korruption og bestikkelse

Virksomhederne forventes at offentliggøre væsentlige oplysninger om, hvordan de håndterer spørgsmål om bekæmpelse af korruption og bestikkelse og tilfælde heraf.

Virksomhederne kan overveje at offentliggøre oplysninger om organisation, beslutninger og forvaltningsinstrumenter og om de ressourcer, der er afsat til bekæmpelse af korruption og bestikkelse.

Virksomhederne kan også overveje at forklare, hvordan de vurderer bekæmpelsen af korruption og bestikkelse, træffer foranstaltninger til at forebygge eller afbøde negative virkninger, overvåger effektiviteten og formidler information om spørgsmålet internt og eksternt.

Virksomhederne kan finde det nyttigt at henholde sig til almindeligt anerkendte kvalitetsrammer, f.eks. OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder eller ISO 26000.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed kan overveje at offentliggøre væsentlige oplysninger og nøgleresultatindikatorer vedrørende aspekter som:

- politikker, procedurer og standarder for bekæmpelse af korruption
- kriterier, der anvendes ved korruptionsrelaterede risikovurderinger
- interne kontrolprocedurer og ressourcer, der er afsat til forebyggelse af korruption og bestikkelse
- medarbejdere, der har modtaget passende uddannelse
- brug af whistleblowermekanismer
- antallet af verserende eller afsluttede retssager om konkurrencebegrænsende adfærd.

e. Andre**Forsyningskæder**

Virksomhederne forventes, hvor det er relevant og forholdsmæssigt, at offentliggøre væsentlige oplysninger om spørgsmål vedrørende forsyningskæden, som har betydelige konsekvenser for deres udvikling, resultat, situation eller påvirkning. Disse ville omfatte oplysninger, der er nødvendige for den generelle forståelse af virksomhedens forsyningskæde og af, hvor relevante ikke-finansielle spørgsmål anses for at være for forvaltningen af forsyningskæden.

Hvis en virksomhed mener, at offentliggørelse af detaljerede oplysninger vedrørende truende udvikling eller anliggender under forhandling kan være til væsentlig skade, kan den opfylde den overordnede målsætning om gennemsigtighed ved at offentliggøre sammenfattede oplysninger, der ikke er til væsentlig skade.

Væsentlige oplysninger kan indeholde overvejelser om, hvordan en virksomhed bl.a. tackler OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder, FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder og relevante sektor-specifikke rammer såsom FAO-OECD's retningslinjer for ansvarlige landbrugsforsyningskæder.

Eksempel og nøgleresultatindikatorer

En virksomhed kan overveje at offentliggøre væsentlige oplysninger og nøgleresultatindikatorer vedrørende aspekter såsom overvågning af leverandører på følgende områder:

- arbejdspraksis, herunder børnearbejde og tvangsarbejde, usikre ansættelsesforhold, lønninger, usikre arbejdsvilkår (herunder bygningers sikkerhed, personlige værnemidler, arbejdstagernes sundhed) ⁽¹⁾
- menneskehandel og andre menneskerettighedsspørgsmål
- drivhusgasemissioner og andre former for vand- og miljøforurening
- skovrydning og andre biodiversitetsrelaterede risici

og overvågning af virksomhedens påvirkning af leverandører, f.eks. dens betalingsbetingelser og gennemsnitlige betalingsfrister.

Konfliktminerale

Virksomheder forventes, hvor det er relevant og forholdsmæssigt, at offentliggøre relevante oplysninger om due diligence-procedurer for at sikre ansvarlige forsyningskæder for tin, tantal, wolfram og guld fra konfliktramte områder og højrisikoområder.

Oplysningerne bør være i overensstemmelse med OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder fra konfliktramte områder og højrisikoområder og tillæggene hertil. I en sådan sammenhæng forventes virksomhederne at offentliggøre relevante oplysninger om gennemførelsen af deres politikker, praksis og resultater for due diligence-procedurer i forbindelse med konfliktminerale. De bør også oplyse, hvilke skridt der er taget til at gennemføre »femtrinsrammen« ⁽²⁾ for risikobaserede due diligence-procedurer i mineralforsyningskæden som omhandlet i OECD's due diligence-retningslinjer under hensyntagen til deres placering i forsyningskæden.

Virksomhederne forventes derefter at offentliggøre nøgleresultatindikatorer vedrørende arten og antallet af de identificerede risici og de foranstaltninger, der er truffet for at forebygge og afbøde disse risici, og om, hvordan virksomhederne har styrket deres due diligence-indsats over tid.

Specifikke nøgleresultatindikatorer

Disse omfatter andelen af direkte relevante leverandører, der har vedtaget og gennemført en due diligence-politik for konfliktminerale i overensstemmelse med OECD's due diligence-retningslinjer, andelen af ansvarligt udvundet tin, tantal, wolfram eller guld med oprindelse i konfliktramte områder og højrisikoområder og andelen af relevante kunder med kontraktlige krav på oplysninger om due diligence i forbindelse med konfliktminerale i henhold til OECD's due diligence-retningslinjer.

⁽¹⁾ F.eks. under henvisning til resolutionen om ordentligt arbejde i globale forsyningskæder, der blev vedtaget på 105. Internationale Arbejdskonference (ILO, 2016) http://www.ilo.org/ilc/ILCSessions/105/texts-adopted/WCMS_497555/lang-en/index.htm

⁽²⁾ OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder fra konfliktramte områder og højrisikoområder (OECD (2016): Tredje udgave, OECD Publishing, Paris. <http://dx.doi.org/10.1787/9789264252479-en>

5. RAPPORTERINGSRAMMER

En virksomhed kan henholde sig til almindeligt anerkendte, nationale, EU-baserede eller internationale kvalitetsrammer ved udarbejdelsen af den ikke-finansielle redegørelse. Nogle rammer omfatter en bred vifte af sektorer og tematiske spørgsmål (horisontale rammer), mens andre er sektor- eller emnespecifikke. Nogle fokuserer udelukkende på offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger, mens andre vedrører gennemsigthed i bredere forstand.

Ved at henholde sig til en almindeligt anerkendt ramme, der er udviklet efter de gældende regler, opnår virksomhederne normalt en struktureret platform for rapportering om nøglespørgsmål af almen interesse, begrænsede administrative byrder og oplysninger, der er lettere at sammenligne.

Det hedder i artikel 1 i direktivet, at »[...] virksomhederne kan henholde sig til nationale, EU-baserede eller internationale rammer, og [...] i givet fald skal præcisere, hvilken ramme de har henholdt sig til«.

En virksomhed, der henholder sig til en eller flere rammer, bør oplyse, hvilken ramme eller hvilke rammer den har benyttet til sine specifikke oplysninger. Dette forbedrer klarheden og sammenligneligheden.

Betragtning 9 i direktivet indeholder eksempler på eksisterende rapporteringsrammer. Denne liste bør dog ikke betragtes som udtømmende.

Det hedder som følger i betragtning 9:

»Virksomheder, som er omfattet af dette direktiv, kan fremlægge disse oplysninger på grundlag af nationale rammer, EU-baserede rammer, f.eks. EU-ordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS), eller internationale rammer, f.eks. De Forenede Nationers (FN) Global Compact, de vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, som gennemfører FN-rammen »Protect, Respect and Remedy«, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD) retningslinjer for multinationale virksomheder, Den Internationale Standardiseringsorganisations ISO 26000, Den Internationale Arbejdsorganisations trepartserklæring om principper for multinationale virksomheder og socialpolitik, Global Reporting Initiative eller andre anerkendte internationale rammer.«

Virksomhederne kan også overveje at anvende andre rapporteringsrammer som f.eks. dem, der er nævnt i indledningen til disse retningslinjer.

6. OPLYSNINGER OM MANGFOLDIGHED I BESTYRELSEN

Dette afsnit indeholder specifik vejledning, der skal hjælpe store børsnoterede virksomheder⁽¹⁾ med at udarbejde en beskrivelse af deres politik for mangfoldighed i bestyrelsen, som skal indgå i deres redegørelse for virksomhedsledelse⁽²⁾. Beskrivelsen af politikken for mangfoldighed i bestyrelsen indgår ikke i den ikke-finansielle redegørelse⁽³⁾. Dette afsnit berører ikke behovet for at offentliggøre væsentlige oplysninger om mangfoldighed som led i den ikke-finansielle redegørelse.

I henhold til artikel 1 i direktivet skal store børsnoterede virksomheder i deres redegørelse for virksomhedsledelse offentliggøre:

»en beskrivelse af mangfoldighedspolitikken, der anvendes i forbindelse med virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer for så vidt angår f.eks. alder, køn eller uddannelsesmæssige og erhvervsmæssige baggrunde, målene for denne mangfoldighedspolitik, hvordan den er blevet gennemført, og resultaterne i rapporteringsperioden. Hvis der ikke anvendes en sådan politik, skal redegørelsen indeholde en forklaring på, hvorfor det forholder sig således.«

Mangfoldighedsaspekter

En beskrivelse af mangfoldighedspolitikken bør præcisere, hvilke mangfoldighedskriterier der anvendes, og begrundelsen for at vælge dem. Ved udvælgelsen af disse kriterier bør alle relevante mangfoldighedsaspekter tages i betragtning for at sikre, at bestyrelsen rummer en tilstrækkelig mangfoldighed af synspunkter og ekspertise, som er nødvendig for en god forståelse af de løbende sager og de mere langsigtede risici og muligheder i relation til virksomhedens drift. Arten og kompleksiteten af virksomhedens drift bør tages i betragtning ved vurderingen af de profiler, der er nødvendige for en optimal mangfoldighed i bestyrelsen, samt de sociale og miljømæssige forhold, hvorunder virksomheden opererer.

⁽¹⁾ Mens offentliggørelseskravene vedrørende ikke-finansielle oplysninger finder anvendelse på store virksomheder af interesse for offentligheden med mere end 500 ansatte, finder offentliggørelseskravene vedrørende mangfoldighed i bestyrelsen kun anvendelse på store børsnoterede virksomheder.

⁽²⁾ Jf. artikel 20 i direktiv 2013/34/EU.

⁽³⁾ Jf. artikel 19a i direktiv 2013/34/EU.

Mangfoldighedsaspekterne bør generelt omfatte alder, køn eller uddannelsesmæssig og erhvervmæssig baggrund. På grund af virksomhedens geografiske placering og den erhvervssektor, hvori den opererer, kan det også være hensigtsmæssigt at medtage geografisk herkomst, international erfaring, ekspertise inden for relevante bæredygtighedsspørgsmål, medarbejderrepræsentation og andre aspekter såsom socioøkonomiske baggrund.

Ved udvælgelsen af en ansøger på grundlag af de fastlagte mangfoldighedskriterier bør der tages hensyn til reglerne og de almindeligt anerkendte principper om ikkeforskelsbehandling ⁽¹⁾.

Målsætninger

Virksomheder bør offentliggøre specifikke målbare mål for relevante mangfoldighedsaspekter. Det er især hensigtsmæssigt at opstille kvantitative mål og tidsrammer, navnlig med hensyn til kønsbalancen.

Gennemførelse og resultater

Virksomhederne skal angive, hvordan der tages hensyn til målsætningerne i deres mangfoldighedspolitik ved arvefølgeplanlægning, udvælgelse, udnævnelse og evaluering. De bør også oplyse om den rolle, som de kompetente bestyrelsesudvalg spiller i disse processer. Virksomhederne bør også i givet fald oplyse, om oplysningerne om mangfoldighedskriterier og målsætninger blev givet til aktionærerne ved udvælgelsen eller udskiftningen af bestyrelsesmedlemmer.

Virksomhederne bør offentliggøre status for gennemførelsen og resultaterne af de forskellige aspekter af politikken, i det mindste siden den sidste redegørelse. Hvis mangfoldighedsmålsætningerne ikke er opfyldt, bør virksomheden oplyse, hvordan den agter at opfylde målsætningerne, herunder den forventede tidsramme, inden for hvilken disse målsætninger skal opfyldes.

⁽¹⁾ På grund af etnisk oprindelse, race, handicap eller seksuel orientering.